

Postanowieniem z dnia 18-11-2015 r. Sąd sprostował
oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że
w punkcie 1 wyroku zamiast daty
„1 kwietnia 2015 r.” wpisać datę „20 listopada 2014 r.”

Tuchola, dnia 03-02-2016 r.

Kierownik sekretariatu

Iwona Glama

Sygn. akt: I C 975/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tucholi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jankowska
Protokolant:	stażysta Szymon Kamiński

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Tucholi na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko A. R.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego A. R. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 13.195,17 zł (trzydzieści tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć 55/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.185,50 zł (dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt pięć 50/100 złotych) od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 2) oddala powództwo w pozostałej części,
- 3) zasądza od pozwanego A. R. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3027,00 zł (trzy tysiące dwadzieścia siedem 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 4) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. wniósł o wydanie w stosunku do pozwanego A. R. nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym co do kwoty 13.195, 17 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 16 % rocznie od kwoty 12.185, 80 zł od dnia 12

listopada 2014 r. do dnia zapłaty, kwoty z tytułu odsetek umownych w wysokości 16 % rocznie od kwoty 12.185, 80 zł od dnia 13 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwany w dniu 20 marca 2001 r. zawarł z powodem umowę o kartę kredytową C.. Na podstawie tej umowy pozwany otrzymał kartę kredytową, zobowiązując się do spłaty zaciągniętego kartą zadłużenia zgodnie z umową oraz regulaminem kart kredytowych C.. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, skutkiem czego umowa została wypowiedziana przez bank. Następnie powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 13.195, 17 zł oraz należnych odsetek od kwoty 12.185, 80 zł. W związku z brakiem zapłaty powód skierował pozew do Sądu. Zarządzeniem z dnia 16 marca 2015 r. (k. 27 akt) Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i upominawczym z uwagi na błędne obliczenie odsetek. Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 36-37 akt) uznał powództwo w całości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany A. R. w dniu 20 marca 2001 r. zawarł z powodem Bankiem (...) S.A. umowę o kartę kredytową C.. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy w zakresie spłaty kwot minimalnych zadłużenia na karcie, skutkiem czego umowa została wypowiedziana przez bank. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty wskazanej w pozwie wraz z odsetkami określonymi w wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 13 listopada 2014 r. Zgodnie z umową (§ 6 ust.1), bank był uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w załączniku numer 2 do regulaminu oraz odsetek określonych w tabeli oprocentowania stanowiącym załącznik numer 3 do regulaminu, obowiązujących w dacie zawarcia umowy. Ich wysokość mogła ulec zmianie w przypadkach określonych w § 7 umowy. W regulaminie kart kredytowych C. wskazano natomiast, że w przypadku nieterminowej spłaty kredytu bank miał prawo naliczać odsetki w wysokości podanej w tabeli opłat i prowizji od wszystkich transakcji w trybie dziennym, począwszy od daty każdej transakcji aż do momentu całkowitej spłaty salda zadłużenia.

Dowód: odpis umowy karty kredytowej – k. 6, wyciąg z ksiąg banku – k. 5, wezwanie do zapłaty – k. 18, regulamin kart kredytowych C. z tabelą opłat i prowizji – k. 9- 14

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do pozwu dokumenty bankowe, których treść i prawidłowość sporządzenia nie zostały zakwestionowane przez pozwanego.

W sprawie pozwany uznał powództwo w całości. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi jedna z wymienionych przesłanek niedopuszczalności uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. W niniejszej sprawie Sąd ocenił, że z uwagi na treść art. 359 § 2 k.c. uznanie powództwa nie może jednak obejmować roszczenia o odsetki umowne w wysokości 16 % w stosunku rocznym z uwagi na błędne określenie ich wysokości przez powoda, w szczególności sposób naliczania, a także brak podstawy ich naliczania w powyższej wysokości. Załączony do pozwu regulamin kart kredytowych C. zawiera wprawdzie tabelę opłat i prowizji, jednak nie stanowi ona wskazanego w umowie załącznika numer 3 do regulaminu. Biorąc pod uwagę powyższe i uznając, iż pozwany nie wykonał ciężących na nim obowiązków wynikających z zawartej umowy o kartę kredytową C. Sąd w oparciu o art. 14 ust. 1 ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych w zw. z art. 481 i 482 k.c. oraz art. 359 § 2 k.c. orzekł jak w pkt.1 wyroku i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.195, 17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 12.185, 50 zł od dnia 20 listopada 2014 r. jako daty wytoczenia powództwa, w pozostałym zakresie powództwo oddalając (pkt. 2 wyroku).

O kosztach procesu należnych powodowi (pkt. 3 wyroku) Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na koszty te złożyła się poniesiona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 610 zł, wynagrodzenie

pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 2400 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł). O rygorze natychmiastowej wykonalności (pkt. 4 wyroku) Sąd orzekł w oparciu o art. 333 § 1 pkt.2 k.p.c.